

Your_Royal_Majesty_Fancy.ttf

Your Royal Majesty

À Á Â Ã Ä Å Æ Ç È É Ê Ë Ì Í Î Ï Ñ Ò Ó Ô Õ Ö × Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã

ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ñ ò ó ô õ ö × ø ù ú û ü ý þ ß à á â ã

0123456789

-.:;!,"

V Cézareji žil istý muž menom Kornélius, státnik hohorty, zvanéj Halisah. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím dómom. Dával veľa almužien ľuďom a nstaviťne sa modlíť k Bohu. Raz oňoho tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, aľo prichádzal k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadieť a prelajmúť povedal: „Co je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomemul. A teraz pošl mužov do Joppe a zavolaj si Simona s prímením Peter: ľhva u istého Simona, garbára, čo má dóm pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvoch služov a nábožného vojáka z Tychi, čo mu hľot podriadení, všetko im porozprával a poslať ich do Joppe. Na druhý deň, keď hľot na ceste a blížiť sa k mestu, Peter vstiel oňoho pohľadna na strechu modlíť sa. Keď vpladol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vľtrzenia. Videl otvorene nebo a zosťupovať aljusi naddom, aľo veľké prestieradlo, spúšťané za štyri roľp na zem. Boli v nej všetky druhy stvorozcov, zemeplazov a nebeské otactvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabíjaj a jed!“ Ale Peter povedal: „Njáľpim etnom, Pane, veď som niľdň nejedol niľ posťvrené a neristie.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Co Boh ovisťil, ty nenaťváj posťvreným.“ Čo to sa qualoval tri razy a ľmed ľola naddom vľalá do neba. Kým hľol Peter v rozľahoch, čo to hľol za ľľaz, ľtorý videl, zaslali pri ľrane muži, ľtorých poslať Kornelius, a dľpľovali sa na Simonov dóm. Zavolať a vľľali sa, či tam ľhva Simon s prímením Peter. Aľo Peter premľsľal o videní. Duch mu povedal: „Hľadáťi ta ľraja muži. Vstaň ľedá, zď dolu a ľeť váľania ľľod s nimi, ľeľo som ľch ľa poslať.“ Peter zisťel k mužom a povedal: „Ja som ľen, ľtoreho hľadáte. Kvľoť ľomu sťe prľsťi?“ Oni povedali: „Státnik Kornelius, spravodľvľý a bohabojný muž, ľtorému celľ žľdovšľľý národ vľľava svedetľvo, došľal polľp od svľtého anjela aľp si ľa pozval do dľomu a vľpoeľľ ľvoje slová.“ Zavolať ľch ľedá dľm a pohľstľil. Na druhý deň vstala a sťel s nimi a nieľtori ľratia z Joppe ho sľprevaľľali. V dľalšľ deň prľsťel do Cézarej. Kornelius ľch nľ ľľľal spolu s pozvaňými príbľznými a najľľľsťmi príateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornelius mu vstiel v ľsťľeľľ, padol mu k nohám a pohľomil sa. Ale Peter ho zľvľhol a povedal mu: „Vstaň, a ľa som ľen ľľovetľ. Aľo sa s ním rozľprával, vstiel dľm a našiel ľam mňoho zľroma zľdňľch. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesťie sľpoeľť ani sťľeťť s ľudľm. Ale mne Boh ľľľazal, že nemám niľľho nenaťváj posťvreným aľeľo neristým ľľovetľom. Preto som prľsťel ľeť váľania, ľeľ sťe ma pozvali. A vľľam sa, kvľoť ľomu sťe ma pozvali?“ Kornelius povedal: „Sň ľo sťprie dňi ľraľe v ľľtľo ľodim, čo som sa o tretej ľodine popoludní modľil vo svojom dľome. Čľi predľ mňom zaslal muž v ľľelom odľve a povedal mi: „Kornelius, ľvoja modľľľba je vľľsľľaná a Boh si spomemul na ľvoje almužny. Posľľ ľedá do Joppe a zavolaj si Simona s prímením Peter: ľhva v dľome garbára Simona pri mori.“ Hľmed som ľedá poslať po ľedá a ľp si dľľľe ľľľel, že si prľsťel. A ľeraz sme mľ vsťeľ ľu pred Božom tvárom, aľp sme vľpoeľľi všetľo, čo ľi Pán príľľazal.“ Dľeľp Peter otvoriť ľsťľa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadľľ za niľľom, ale v ľaždľom národe mu je milľ ľen, ľľo sa ľo ľoľi a ľoná spravodľivo. Spňom Izraela zoslať slovo a zľvľstoval polľoj sľľľe ľeťľsa Krista: on je Pánom všetľľľch: Vy viete, čo sa ľeľmie od Galilej po ľľsťe, ľľtorý ľľľasal ľán, dialo po ľeľj ľudľi: aľo Boh pomazal ľeťľsa z Nazareťa Duchom Svľľým a mocom a on ľľodľil, dľľľe ľoľil a uzľľavaľol všetľľľch posadnľťľch dľľľom, ľeľo hľol s ním Boh. A mľ sme svedľľami všetľľľho, čo ľľľel v ľudľľsľej ľľrajťne ľ v Jeruzaleme. Ale zavelisť ľo na dľrevo a zľbľľ. Boh ľo ľľeťľo dňá vzľľiesťľ a dľľ mu, aľp sa zľval ľie všetľľľľmu ľudľi, ale svedľľom, ľtorých Boh vľpľeľ ľľeľľ, nám, čo sme s ním po ľoľo zmlľťľľvstánie jedľľ a ľľit. A príľľazal nám, aľp sme ľudľi ľľľasali a dľľsvedľľovali, že ľo ľoľo Boh ľsťľa novľľ za sľdľň zľľľch ľ mľťľľch. ľemľ vľľľavajľi vsťeľľi ľľroľci svedetľvo, že ľre ľoľo mēno dľľsťľľne odľľsťľenie ľľľeľľov ľaždň, ľľo v neľo veri.“ Kým Peter ľoto hovoril, zosťľpľľ Duch Svľľľý na všetľľľch, čo ľoľľvali slovo. A vertať z dľľľeľľľ, čo prľsťli s Petľom, zľsťľ, že sa dľľ Duchá Svľľtého vľľľal aľ na ľoľňanov, ľeľo ľch ľoľľi hovorľť ľa zľľľmi a vľľeľľťľ Boha. Dľeľp Peter povedal: „Mľže ešte nieľľo zľbľľánie, aľp hľot vľdľom pohľľstē ľi, čo došľali Duchá Svľľtého ľaľ aľo mľ?“ A rozľľazal ľch pohľľstē v mēne ľeťľsa Krista. Polom ľo prľsťli, aľp u nich nieľľoľľo dňi zosťľal.